

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 8Csr/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817214180
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tomáš Rudáš
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817214180.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Tomášom Rudášom v právnej veci žalobcu D. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. S. XXX/XX/XX, K., proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava, v konaní právne zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

1. Súd zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, pod spisovou značkou SRSApA01676/17 zo dňa 13.11.2017.
2. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 08. 12. 2017 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, Bratislava, pod spisovou značkou SRSApA01676/17 zo dňa 13.11.2017.

2. V žalobe sa žalobca vyjadril, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 11. 2015 sa žalovaný stal vlastníkom pohľadávky VÚB a.s. zo zmluvy zo dňa 12. 02. 2010. Pri uzatváraní zmluvy o postúpení za VÚB a.s. konala spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., ale zmluvu uzatvorila VÚB a.s.. V rozhodcovskom konaní nebola predložená plná moc, na základe ktorej by bola Consumer Finance Holding a.s. oprávnená v mene VÚB postúpiť pohľadávku na žalovaného. Po postúpení pohľadávky bola medzi žalovaným a žalobcom uzavretá dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach. Za účelom vzniku prípadných sporov z uvedenej dohody došlo k uzavretiu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Pre porušenie splátkového kalendára žalovaný podal žalobu na rozhodcovský súd. Dohoda o uznaní záväzku je absolútne neplatným právnym úkonom. Žalovaný nepredložil žiadnu plnú moc, na základe ktorej by VÚB a.s. splnomocnila spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. na uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávok. V predmetnej dohode o splátkach a uznaní záväzku aj keď dlžník uvedie, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, takáto dohoda je v praxi súdov považovaná za rozpornú s dobrými mravmi, pretože sa spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s podsunutou rozhodcovskou klauzulou a ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Žalovaný nepreukázal, že v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Takisto na rozhodcovskom súde žalovaný nepreukázal, že boli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Takisto žalovaný v návrhu na začatie rozhodcovského konania nepreukázal z čoho pozostávala výška pohľadávky v čase postúpenia, aká suma bola zo strany žalobcu uhradená ku dňu postúpenia. Zmluva má podľa tvrdenia žalobcu byť bezúročná a bezpoplatkov, nakoľko neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu, výšku a počet a termíny splátok istiny a úrokov, RPMN a

priemernú RPMN. Istina podľa jeho vyjadrenia už bola preplatená. V konečnom dôsledku nebola daná právomoc rozhodcovského súdu, a preto je potrebné dané rozhodnutie zrušiť.

3. Žalovaný sa k veci vyjadril, že postúpenie predmetnej pohľadávky bolo zákonné, bolo relevantne oznámené dlžníkovi a bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie pohľadávky. Žalovaný má za to, že nemožno spájať ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách s jeho legitímáciou v rozhodcovskom konaní. S nedoručením výzvy na plnenie nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie ako zodpovednosť banky podľa § 50 ZoB, pričom žalobca mal byť vyzvaný na zaplatenie dlhu podaním zo dňa 02. 11. 2012 a plniť dlh na jej základe v lehote 10 dní od jej doručenia. Žalobca neuhrádzal splátky riadne a včas, preto sa dostal do omeškania. Žalobca mal vedomosť o uzavretej dohode, čiastočne dohodnuté splátky uznaného dlhu uhradil, avšak dohodu rovnako ako aj pôvodnú porušil. V predmetnej dohode ako aj rozhodcovskej zmluve svojím podpisom žalobca potvrdil uznanie záväzku a podrobenie sa rozhodcovskému konaniu, pričom mal možnosť odmietnuť rozhodcovské konanie. Uznaním začala plynúť nová 10 ročná premlčacia lehota, pričom zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu, čím nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s vyjadreniami strán, dôkazmi ako žiadosť o vydanie karty O2 č. 34655611, rozhodcovský rozsudok 01676/17, výzva zo 7.12.2015, oznámenie o tom, že VÚB postúpila svoju pohľadávku, podací poštový hárok, vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku, doručka od Consumer Finance Holding, a.s. na adresáta D., príloha k zmluve o postúpení pohľadávok, dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 14.12.2015, dotazník k dohode o uznaní záväzku a úhrady pohľadávky v splátkach a Rozhodcovskej zmluve z 14.12.2015 spolu s ďalšími pripojenými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Dňa 12. 02. 2010 bola medzi žalobcom a Consumer finance Holding a.s. uzavretá úverová zmluva č. 34655611. Dňa 23. 11. 2015 uzatvorila VÚB a.s. zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky na žalovaného voči žalobcovi vo výške 496,40 Eur. Po postúpení predmetnej pohľadávky strany medzi sebou uzavreli dohodu, na základe ktorej žalobca uznal predmetný záväzok a zaviazal sa ho uhradiť v splátkach. Súčasťou dohody pre prípad vzniku sporu bola uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca si neplnil svoje povinnosti riadne a včas, tak žalovaný inicioval rozhodcovské konanie, v ktorom pod sp. zn. SRSAspA01676/17 rozhodcovský súd dňa 13. 11. 2017 zaviazal žalobcu na úhradu dlhu. Následne sa žalobca domáha zrušenia predmetného rozsudku, pretože rozhodcovský súd rozhodol v rozpore so všeobecnými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, výkon rozsudku je v rozpore s verejným poriadkom a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

6. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov zmluvných strán.

7. Podľa § 3 ods. 3 písm. a/, b/ citovaného zákona spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa; označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva.

8. Podľa § 45 ods. 1,3 citovaného zákona účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak
a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,

- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Podľa § 46 ods. 1,2 citovaného zákona žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku. Doručený rozhodcovský rozsudok nadobudne právoplatnosť až po uplynutí lehoty na podanie žaloby podľa odseku 1, a ak je žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku podaná, až po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku.

10. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 59 ods. 3 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Súd zaoberal námietkou neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, pričom žalobca opakovane tvrdil, že v dôsledku neplatného postúpenia pohľadávky zo strany právneho predchodcu žalovaného VÚB a.s. na žalovaného, nemohol žalovaný vstúpiť do práv veriteľa ako jeho právny nástupca, nemohol platne uzavrieť dohodu o uznaní a splátkach a taktiež rozhodcovskú zmluvu. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že táto námietka je dôvodná. Súd riešil ako predbežnú otázku, že uzavretá rozhodcovská zmluva je platná a či mohla byť podkladom pre to, aby založila právomoc rozhodcovského súdu. Súd mal v konaní preukázané, že v danom prípade bolo potrebné zrušiť predmetný rozhodcovský rozsudok z nasledovných dôvodov. Súd mal za to, že v rozhodcovskom konaní žalovaný nebol aktívne vecne legitimovaným. Súd má za to, že žalovaný nadobudol pohľadávku, na základe zmluvy o postúpení, ktorá pre platné postúpenie vyžadovala predchádzajúcu výzvu na úhradu omeškaných splátok, lehotu 90 dní od doručenia a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalovaný v konaní predložil ako listinný dôkaz list zo dňa 02. 11. 2012 označený ako „vyhlásenie predčasnej splatnosti dlžného zostatku“ spolu s doručenkou zo dňa 09. 11. 2012. V konaní tento listinný dôkaz žalovaný považoval za výzvu a vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu. Súd mal oboznámením sa predmetným listinným dôkazom preukázané, že vyhlásenie predčasnej splatnosti dlhu nemožno považovať za výzvu a splnenie podmienky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd má za to, že v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu mal žalovaný postupovať v zmysle § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ, čo by súd potom mohol považovať za splnenie podmienok na získanie aktívnej legitimácie v zmysle § 92 ods. 8 z. o bankách. Súd v danom smere poukazuje aj na právoplatné rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 15Csr/1/2017 alebo rozhodnutie KS TN 6Co/405/2016, kde bolo ustálené, pokiaľ postúpenie nezohľadňuje splnenie podmienok v zmysle zákona o bankách a žalobca nepreukáže doručenie výzvy banky dlžníkovi, nie je možné platne založiť aktívnu legitimáciu v rozhodcovskom konaní. Vzhľadom na nesplnenie vyššie opísaných skutočností a to neunesenie dôkazného bremena v tom smere, že banka pred postúpením vyzývala žalobcu k zaplateniu pohľadávky, v akom rozsahu a či takáto výzva bola riadne doručená súd mal za to, že žalovaný nebol v rozhodcovskom konaní aktívne vecne legitimovaným.

14. Súd má ďalej za to, že spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu nemôže uzavrieť hocikto, ale len osoba dodávateľa, pričom žalovaný toto postavenie nemal a nenadobudol ho ani v dôsledku neplatného postúpenia pohľadávky. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je preto neplatná. Okrem toho vzhľadom na spôsob dojednávania a uzatvorenia tejto dohody, je neplatná i preto, že nebola individuálne dojednaná. Spôsob akým vopred pripravený formulár predkladá žalovaný na podpis spotrebiteľovi, keď súčasne spotrebiteľovi podsúva podpis uznávacieho prejavu, dohodu o splátkach, je nekalou obchodnou praktikou, pretože spotrebiteľ podpisuje dohodu o uznaní záväzku v nevedomosti, v stave naliehania a tvrdenie, že má možnosť zmluvu nepodpísať je len formálne. V zmysle rozhodnutia KS TN sp. zn. 17Co/234/2013 súdna prax vychádza zo stanoviska, že dohoda o splátkach je typickým formulárovým ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdaniivo výhodný formulár o splátkach s podsunutou rozhodcovskou klauzulou. Súd má za to, že ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu.

15. Z uvedených dôvodov rozhodcovský súd nemal právomoc konať vo veci, preto súd zrušil rozhodcovský rozsudok v zmysle § 45 ods. 1 písm. e/ zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods.1 CSP. Súd úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, ktoré predstavujú v rozsahu jeho čistého úspechu v konaní 100%.

17. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie vo vyhotovení dvojmo do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa

rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pre súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov.